

„Acte ale lui Dumnezeu?”

Marți, 11 ianuarie 2005

Gili Cârstea

Limbajul juridic internațional numește pagubele provocate din cauze naturale “acte ale lui Dumnezeu.” Dacă o locuință este lovită de trăsnet, proprietarul nu poate da în judecată pe nimeni, fiind un “act al lui Dumnezeu.” Companiile de asigurări plătesc miliarde de dolari anual pentru “actele” lui Dumnezeu, fără nici o șansă ca banii să poată fi recuperați vreodată.

Dezastrul recent din Asia, produs de valurile seismice, a adus pierderi serioase firmelor de asigurări ai căror clienți au pierit în paradisul verde din oceanul Indian. Acest “act” al lui Dumnezeu a zguduit comunitatea internațională și a stimulat o concentrare a eforturilor de ajutorare fără precedent. Sumele oferite depășesc două miliarde de dolari, și continuă să crească, iar oameni din toate țările se oferă ca voluntari pentru ameliorarea condițiilor de viață din acea zonă răvășită complet de ucigașele tsunami. “Actul” lui Dumnezeu costă omenirea destul de mult, dar ea este decisă să se împotrivescă, făcând orice efort spre a anula efectele lui.

Dacă ar avea posibilitatea, companiile de asigurări ar da în judecată pe Dumnezeu pentru recuperarea pierderilor imense pe care le suportă în fiecare an din cauza “actelor” Lui. Ele ar avea un caz foarte puternic împotriva lui Dumnezeu, acuzându-L de terorism, genocid, crimă cu premeditare și manipularea evenimentelor în vederea comiterii de fapte penale. Avocații acestor firme ar chema ca martori în proces pe marii teologi ai lumii. Acești eminenți savanți, oameni specializați în cunoașterea lui Dumnezeu, a căror autoritate este sprijinită de doctorate la cele mai prestigioase universități creștine, spun opiniei publice de ani de zile că masacrele oribile care lovesc planeta sunt produse de Dumnezeu. Motivele principale ar fi pedepsirea nelegiuților și avertizarea lumii. Anumite zone, spun ei, au depășit limita de suportabilitate pentru un Dumnezeu sfânt, a cărui ultimă soluție este distrugerea imediată a acelor nelegiuți. Al doilea motiv ar fi lecția dată celor rămași în viață, care ar trebui să se întoarcă la Dumnezeu dacă nu vor să pățească și ei la fel. Prin producerea acestor cataclisme, Dumnezeu avertizează că omenirea se află în fața unei decizii finale, trebuind să aleagă între pocăință sau nimicire totală.

Nu ar fi prima oară când un tribunal pământesc îl judecă pe Dumnezeu și îl găsește vinovat. La începutul erei creștine, cei mai luminați savanți ai momentului, cei mai buni

specialiști ai Oracolelor Sfinte, au venit să depună mărturie că inculpatul este “un făcător de rele” (Ioan 18:30). Sigur, ei credeau că inculpatul este un membru de rând al bisericii. Problema este că Inculpatul declarase că “Tatăl, care locuiește în El” este responsabil pentru toate faptele Lui, iar noi astăzi recunoaștem că El a spus adevărul, că Tatăl locuia deplin în El și era la originea faptelor Lui neprihănite. Prin urmare, tribunalul Îl condamna pe Dumnezeu, iar martorii Îl declarau a fi “un făcător de rele.”

Astăzi, la sfârșitul erei creștine, teologii sunt din nou dispuși să depună mărturie împotriva lui Dumnezeu, declarând public și fără sfială că Dumnezeu a provocat seismul din Asia, alături de miile de sinistrați care privesc spre cer, așteptând un răspuns. Chiar dacă ar judeca după legile omenești, instanța nu ar putea ține cont de explicația unor martori că Dumnezeu este îndreptățit să procedeze așa, El fiind Creatorul, deci Tatăl celor nimiciți. Legile omenești nu permit părinților să chinuiască, să tortureze și să omoare pe copiii lor. Un părinte care și-ar omorî copiii, invocând nesupunerea sau oricare alte motive, ar putea fi condamnat la închisoare pe viață, iar în unele țări s-ar trezi pe scaunul electric. Dacă instanța ar judeca după legea divină, sentința ar rămâne neschimbată, căci legea nu permite uciderea sub nici o formă, interzicând luarea vieții cu premeditare, fără amendamente sau excepții.

Tragedia din 26 decembrie aduce procesul lui Dumnezeu tot mai vizibil în lumina reflectoarelor, iar fenomene asemănătoare se vor succeda tot mai frecvent, până când forurile internaționale vor decreta că mânia lui Dumnezeu va spulbera planeta dacă anumiți “lunatici” nu se vor alătura religiei globale, singura care poate calma furia unui Dumnezeu dezlănțuit.

Unde sunt teologii adventiști, care ar trebui să spună lumii că Dumnezeu nu este “un făcător de rele,” ajutând astfel pe copiii lui Dumnezeu să scape din confuzia Babilonului spiritual?